

Wrocław, 12 lipca 2019r.

**Pan
Krzysztof Michałkiewicz
Sekretarz Stanu w Ministerstwie
Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej,
Pełnomocnik Rządu Rzeczypospolitej
Polskiej ds. Osób Niepełnosprawnych**

dotyczy: działań legislacyjnych w zakresie projektu ustawy o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Sejm RP, druk nr 3603 z dnia 10.07.2019r.)

Szanowny Panie Ministrze,

serdecznie prosimy o podjęcie działań legislacyjnych w kierunku dokonania zmian w procedowanej ustawie o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji przede wszystkim poprzez:

- przyznania uprawnień do tego świadczenia bez progu ograniczającego jego przyznanie według wzorca z ustawy 500+ dla rodzin z dzieckiem, która nie stawia żadnych ograniczeń dochodowych,
- rozpatrzenie zasadności przyznania świadczenia uzupełniającego także dla osób niepełnosprawnych pobierających, oprócz renty socjalnej, rentę rodzinną, gdyż już sam fakt utraty jednego z rodziców jest bardzo dużym obciążeniem zadań, obowiązków i kosztów w rodzinie, a renta rodzinna nie zawsze rekompensuje skutki utraty jednego z rodziców,
- odstąpienie lub dokonanie zmian w art. 24 projektowanej ustawy o konieczności (w celu uzyskania świadczenia uzupełniającego) występowania przez osoby ze znacznym stopniem niepełnosprawności z wnioskiem do ZUS o ustalenie przez orzecznika ZUS całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji. Dotyczy to szczególnie osób, których niepełnosprawność powstała przed 18 r. życia (najczęściej od urodzenia), a którzy od 1998 roku nie podlegali zapisom ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, stąd nigdy nie nabyli uprawnień do korzystania z przepisów tej ustawy, gdyż nie był im potrzebny taki zapis, który wymagany jest obecnie w procedowanej ustawie dla korzystania z wszelkich ulg i uprawnień osoby niepełnosprawnej ze znacznym stopniem (poza uprawnieniem do renty rodzinnej). Ponadto zapisy ustawy o rencie socjalnej wskazują jednoznacznie, że „znaczny stopień niepełnosprawności” wiąże się nierozdzielnie z niezdolnością do samodzielnej egzystencji i to jest warunek wystarczający dla równoważnego traktowania znacznego stopnia niepełnosprawności z wymogami ustawy ZUS o całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji. Natomiast w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych jest również zapis mówiący, że całkowita niezdolność do pracy i do samodzielnej egzystencji jest równoważna ze znacznym stopniem niepełnosprawności.

Panie Ministrze, przedstawiam trzy, najbardziej istotne problemy związane z procedowaniem przedmiotowej ustawy. Dobrze, a nawet bardzo dobrze, że taka ustawa powstaje i daje szansę na złagodzenie skutków niedostatku osób niepełnosprawnych najbardziej poszkodowanych przez los.

Jednak, jak w każdej nowej formie pomocy, umykają uwadze pewne fakty i stąd występują pewne niedociągnięcia, które przyjmowane są z lękiem przez potencjalnych beneficjentów. Jak to będzie, kto otrzyma świadczenie? Niejasności jest bardzo wiele, dlatego denerwują się i stresują, że z tak pięknej zapowiedzi o 500+ dla całkowicie niepełnosprawnych może zrodzić się ustawa, która będzie tylko namiastką tej zapowiedzi.

Panie Ministrze, wyrażam przekonanie, że przedstawione przeze mnie argumenty są wystarczające, aby tak znowelizować istniejący już projekt ustawy, żeby był przyjazny także dla osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności, których niepełnosprawność datuje się (najczęściej) od urodzenia. Są to osoby najbardziej dotknięte przez los, gdyż nigdy nie były to osoby sprawne, zawsze wymagały pomocy i dlatego, właśnie teraz, ma ich spotkać dodatkowe obciążenie, dodatkowy stres, że nie posiadają dodatkowego orzeczenia z ZUS. Posiadanie jednego orzeczenia o znacznym stopniu niepełnosprawności, gdy niepełnosprawność powstała przed 18 rokiem życia, winno być wystarczającą przesłanką do stworzenia prawa przyjaznego osobom niepełnosprawnym ze znacznym stopniem niepełnosprawności w tej ustawie, bez wybiórczego traktowania niepełnosprawnych w zależności od posiadanego dokumentu prawnego.

Proszę Pana Ministra o interwencję, przywrócenie w Sejmie i Senacie RP takich zapisów w projektowanej ustawie, aby wychodziły na przeciw oczekiwaniom środowiska niepełnosprawnych.

Pozostaję z wyrazami szacunku,

J. ... B...

J. ... B...

p.s.

Panie Ministrze, powyższą korespondencję adresuję również (do wiadomości) do najważniejszych osób w państwie polskim;

Pan Andrzej Duda, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Pan Mateusz Morawiecki, Premier Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

Pan Marek Kuchciński, Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Pan Stanisław Karczewski, Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Pani Bożena Borys-Szopa Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Pan Jarosław Kaczyński, Prezes Prawa i Sprawiedliwości